Vác Chõng Mà Về

(Cảm hứng: Mc. 2: 1-12) CN 7 Thường Niên năm B

Lm. Nguyễn Hùng Cường Viễn Xứ Thôi thúc E E^7 Am Am dậy chõng vê. ĐK: Hãy trỗi Hãy trỗi vác mà dây vác G Em Am chong vê nhà thôi. chong vê Tôi con được tha vác mà E^7 Am Dm Em^7 Am vê thôi. nhà. Tôi đươc vác chong nhà con tha Duyên dáng Fmaj⁷ C G Dm về nghe tiếng Chúa. yêu người 1. Dân muôn phương đang tuốn Bao tin bất 2. Muôn dân ơi! Hãy chúc tung ca khen Chúa. Xưa hy sinh Người xuống hòa tiếng đàn chung tiếng trống. Chúa 3. Vang câu Vui lên đi vì ca nỗi 4. Khi hoang mang lòng chán chường bao ngao đầy ngán. Tâm tư con E^7 Esus4 Am toai được mang đến. Chúa đã đến Ngài và chữa ra tay trần chung kiếp sống. Chúa đã đến vì Người hiến yêu ta dẫn thế. Chúa lối đưa vê Nước hằng yêu nhân đường ta buồn và lo lắng. Chúa đến Ngài thương võ sẽ yêu và E^7 G Em⁷ Am Am lành. Rất vác bước đi. vui mừng anh chong và Suốt Phúc Âm. mình. cuộc đời đi loan báo lời Trời. Chúa đời thương. muôn luôn trung tín và xót

vê.

Cánh

tay

Ngài

luôn

nâng

đỡ

và

chở

che.